

vendte den anden kind eller det døve øre til og sagde: Det er vi sådan set ligeglade med; lad det bare sejle fuldstændig, som det passer sig derude.

Forudsætningerne for, at man kan fremsætte forslag i Folketinget, er jo, at man bliver gjort opmærksom på, hvad problemet er. Det er vi blevet, og vi har taget konsekvensen af det og sagt: Hvis det er rigtigt, så skal der gøres noget ved det. Vi har ikke sagt, at sådan er det, men vi har sagt, at hvis det er sådan, så skal der gøres noget ved det.

Derfor har vi også gjort det, at vi har fremsat et beslutningsforslag om, at man kigger det her nøjere efter og undersøger: Er det nu også sådan? Er det også så slemt, eller var udsendelsen stærkt, stærkt tendentiøs, måske endda direkte misvisende? Vi ved det ikke. Vi ved det ikke.

Man kunne også forestille sig den anden situation: at jeg selv havde været ude i en kommune og oplevet de her ting og så havde fremsat et beslutningsforslag. Så ville alle ordførere have sagt: Hvor ved hr. Tom Behnke dét fra? Hvordan kan man stille et forslag uden hold i virkeligheden?

Vi er jo nødt til ligesom at have noget frem på bordet om noget, som vi alle sammen har set, hørt, selv om jeg godt kan blive lidt i tvivl om, hvorvidt den socialdemokratiske ordfører har set udsendelsen, men det vil jeg vende tilbage til.

Formålet med beslutningsforslaget er altså ikke at klandre kommunerne, det er ikke at skælde ud på kommunerne, det er ikke at skælde ud på socialrådgiverne, men det er at finde ud af, om der er belæg for det. Er der belæg for den udsendelse, som TV 2 har sendt? Eller er der ikke belæg for det?

Det synes vi er ret væsentligt, ikke mindst af hensyn til socialrådgiverne og specielt alle de socialrådgivere, som hver eneste dag til punkt og prikke overholder lovgivningen og gør et godt og dygtigt stykke arbejde. De fortjener en oprejsning, hvis der ikke er belæg for det. Og omvendt: De, der ikke følger lovgivningen, har også fortjent, at der bliver sat en finger lige nøjagtig dér, hvor det gør ondt, og vi gør opmærksom på, at det vil vi ikke acceptere.

Som mange ordførere var inde på, så skal lovgivningen selvfølgelig overholdes. Og det er jeg glad for så klart og tydeligt blev understreget.

Da jeg skulle skrive beslutningsforslaget her, var der en journalist, der fortalte mig, at han

lige havde haft et interview med den radikale ordfører, og den radikale ordfører mente faktisk, at man skulle gøre den enkelte socialrådgiver økonomisk erstatningspligtig, hvis der var foregået forkerte udbetalinger. Og dertil måtte jeg svare, at det syntes jeg var sådan lige voldsomt nok; det var nok lige voldsomt nok.

Men lad os nu først undersøge, om det her overhovedet er så stort et problem, som TV 2 lagde op til, men den radikale ordfører er jo desværre ikke til stede i dag, så derfor kan vi ikke få uddybet, hvad der lå i de ord. Det er lidt ærgerligt, men jeg kunne forstå på den socialdemokratiske ordfører, at Det Radikale Venstre er enige med Socialdemokratiet, når vi når til Folketingssalen. Og det er jo godt nok.

Se, det, som egentlig bekymrede mig mest ved den udsendelse, var ikke, at der var nogle enkelte, der kunne sige, at de var ligeglade med lovgivningen, de udbetalte penge, som det passede dem. Det, der bekymrede mig, var, at moralen så ud til at være sådan. Og det er stærkt bekymrende, at man jo bl.a. også fra skolen havde den holdning, at lovgivning er lovgivning, men i den konkrete sagsbehandling må man nu en gang vurdere den enkelte klients behov for hjælp fra kommunen, og det er problematisk. Det er problematisk, hvis den moral er blandt socialrådgivere, for selvfølgelig skal man hjælpe så meget, man kan, men man skal sandelig overholde lovgivningen.

Så vil jeg gerne sige tusind tak til socialministeren. Jeg synes, det var en meget positiv imødekommenelse og en imødekommenelse, som jo netop baserer sig på: Lad os nu prøve at se på det her, er det overhovedet et problem? Og jeg ser frem til, at vi får klarlagt omfanget af den revision, der rent faktisk finder sted i dag, så vi kan se, hvor meget der egentlig sker, og om den revision, der finder sted i dag, har den effekt, som den skal have, nemlig at der bliver rettet op, hvis der foregår fejl.

Jeg er også meget enig i, at vi venter og ser resultatet af den, inden Folketingets Socialudvalg eventuelt beslutter sig for at skrive en beretning over forslaget, hvor vi opfordrer Rigsrevisionen til måske at gå et skridt længere eller gøre nogle konkrete ting.

Men altså: En stor tak til socialministeren for den imødekommenhed, der var over for forslaget her.

I forhold til hr. Peder Sass, som meget, meget firkantet bakkede op om alle socialrådgivere – de gjorde et godt stykke arbejde, de overholdt